

Līvānu rajona
bibliotēka

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 130 (1231) 9. gads

Ceturtdien, 1958. g. 30. oktobrī

Maksā 10 kap.

KADRI LEMJ VISU

N. Bravins,
LKP rajona komitejas sekretārs

No laba vadītāja atkarīgs saimniecības stāvoklis. Tāpēc arī partija un valdība nemītīgi rūpējas, lai kolhozus nostiprinātu ar labiem kadriem — priekšsēdētājiem, speciālistiem, brigadieriem, izvirzot šajos amatos godīgus, spējīgus komunistus un bezpartejiskos.

Tā kolhozu „Draudzīgais maijs” pirms dažiem gadiem pamatoti skaitīja par vienu no atpalikušākajiem rajonā. Nīkuloja lopkopība, niecīgas arī bija ražas, bet līdz ar to arī kolhoznieki saņēma gramus un kapeikas. Bet tagad, pateicoties lauku auglības un lopkopības produktivitātes celšanai, elektrifikācijai, smago darbu mehanizācijai un meliorācijai, uzlabojies kolhoznieku materiālais stāvoklis. Par piena izslaukumu kāpinājumu trešā kvartālā „Draudzīgais maijs” tur rajona partijas komitejas un izpildkomitejas ceļojošo Sarkano karogu. Liels nopelns saimniecības augu veidā ir agronomam b. Lazdānam, kurš ir praktisks palīgs un padomdevējs kolhoza valdei un kolhozniekiem.

Kā prasmīgs kolektīvās saimniecības vadītājus var minēt vēl vairākus priekšsēdētājus un speciālistus. Piemēram, Staļina kolhoza priekšsēdētāju b. Kalvānu un šā paša kolhoza zootehniķi b. Vucānu, kolhoza „Nākotne” priekšsēdētāju b. Rušenieku, kolhoza „1. Maijs” priekšsēdētāju b. Bernānu un citus, no kuriem var mācīties.

Tāču rajonā netrūkst arī tādu piemēru, kur kolhozu vadītāji slikti veic savus atbildīgos vadītāja pienākumus.

Nevis ceļas, bet pazeminās gaļas un piena ražošanu kolhozā „Padomju Latvija”, kur priekšsēdētājs b. Suhinšs bieži ir ceļā uz Rīgu,

kādēļ saimniecības vadīšanai neatliek laika. Arī kolhozs „Gaisma” sen jau varēja izklūt no atpalicības, ja valdes priekšsēdētājs b. Lācis vairāk par to rūpētos.

Kolhozu priekšsēdētāju kvalifikācijas celšanai partijas komitejā darbojas seminārs lauksaimniecības koncentrētās ekonomikas studēšanai. Regulāri tiek rīkoti semināri par kolhozu celtniecības jautājumiem, par lopkopības produkcijas celšanu, par agrotehniku un citiem aktuāliem jautājumiem. Taču arī tās nelīdz tādiem vadītājiem kā b. Kovaļevskim (kolhozā „Darba tauta”), b. Lejniekam (Oškalna kolhozā).

Kolhozu kadru izraudzīšanas un audzināšanas darbs rajonā vēl neatbilst partijas un valdības izvirzītajiem uzdevumiem. Tas sakāms sevišķi par brigadieriem, revīzijas komisijām, rēķinvežiem. Tā vairākos kolhozos brigadieriem ir 3—4 klašu izglītība. Skaidrs, ka ar tādu izglītību grūti vadīt saimniecību.

Bieži sastopami ir brigadieru maiņas un pārvietošanas gadījumi. Piemēram, kolhozā „Padomju Latvija” otrā brigādē šogad vien no mainīts jau trešais brigadieris. Rezultātā šajā brigādē ir zema darba disciplīna, pavisam niecīgs daudzums sagatavots lopbarības. Liels palīgs brigadieru kvalifikācijas celšanai ir trīsgadīgie agrotehniskie kursi, taču šos kursus pabeiguši tikai 20—30 procenti no visu brigadieru skaita.

Ikviena cilvēks mūsu zemē, kurš strādā sabiedrībai derīgu darbu, ir vislielākā bagātība, tas ir mūsu valsts zelta fonds. Tāpēc lauksaimniecības inspekcijai, partijas organizācijām, kolhozu valdēm un ciemu padomēm vienmēr jā rūpējas par kadriem.

Uz 7 sivēnmātēm viena sile, uz 100 ha aramzemes 9,9 cnt cūkgaļas

—Nav ar ko barot, — uz jautājumu, kāpēc I brigādē nonācis viens bekons un vēl četri nokauti, lai nesekotu pirmajam, atbildēja kolhoza „Darba tauta” priekšsēdētājs b. Kovaļevskis. Bet kolhozā ir taču cilvēki, kas čakli strādā, ir zeme, kuras saimnieki ir paši kolhoznieki, ir lauksaimniecības speciālists, priekšsēdētājs un valde, kam jāvada sabiedriskā saimniecība, jāorganizē tā, lai sekmīgi attīstītos visas tās nozares. Tam tā būtu jābūt. Bet kas notiek kolhozā?

Šovasar cūku barošanai savā saimniecībā, izņemot liūcauzas, nekas nav saražots. Un arī tās pašas sliktas organizētības dēļ nevar laikā saņemt no noliktavas. Pagājušā nedēļā, kad notika augstāk minētā saruna, vairākas dienas cūku ferma nesaņēma lopbarību, nesaņēma to arī cūkas un bekonis. Tāpēc nav jābrīnās, kad cūkas beidzas nost, vai, lai tas nenotiktu, tās nokauj nenobarotas.

Nav rūpju par valdības un partijas izvirzītā uzdevuma — panākt ASV gaļas, piena un sviesta ražošanā uz katru iedzīvotāju, izpildi. To liecina tas fakts, ka cūku fermā uz 7 sivēnmātēm ir tikai viena sile. Kā te pabarot un apkopt dzīvniekus? Acīmredzot b. Kovaļevskim arī te būs pienācīga atbilde — nav no kā siles taisīt. Bet kam par to jā rūpējas, lai būtu ar ko barot un no kā taisīt? Pašiem.

Obligāto nodevu un piegāžu atcelšana, jaunās vienotās cenas pavērušas plašu, ekonomiski izdevīgu ceļu lopkopības attīstībai ikvienā mūsu rajona kolhozā. To negrib izprast kolhoza „Darba tauta” vadība. Ja tas nebūtu tā, tad kā agronoms, tā arī priekšsēdētājs kopā ar brigadieriem parūpētos par to, lai kolhozā katras fermas aizgaldā būtu siles, lai cūkām būtu pietiekoši barības un vaislas kuļlis nemīcītos aizgaldā mēslos līdz vēderam. Tad arī deviņu mēnešu laikā nebūtu vis saražots uz 100 ha aramzemes tikai 9,9 cnt cūkgaļas, bet krievni vien vairāk.

Kolhozā „Darba tauta” cūkkopībai jāvēlta vairāk uzmanības.

J. Zalāns

Dotais uzdevums lauksaimniecības produktu pārdošanā valstij jāpilda katram

Valdības noteiktās vienotās lauksaimniecības produktu cenas, obligāto valsts piegāžu un natūrmaksas atcelšana dod kolhoziem iespēju ievērojami palielināt naudas ienākumus, straujāk attīstīt sabiedrisko saimniecību. Tā kolhozs „Nākotne” šogad aizvadītajā ceturksnī, pārdodot valstij tādu daudzumu gaļas, kādu nodeva pagājušā gada III ceturksnī, ieņēma papildus pēc jaunajām cenām 35 tūkstoši rubļu. Kolhozs „Molodaja gvardija”, pārdodot šogad III ceturksnī tādu pašu piena daudzumu, kādu nodeva attiecīgajā periodā pagājušajā gadā, ieņēma papildus 54 tūkstoši rubļu, Ļeņina kolhozs 23 tūkstoši rubļu, Kaļiņina — 24 tūkstoši rubļu. Šie piemēri liecina, ka vienotās cenas stimulē kolhozus ražot lauksaimniecības produktu ievērojami vairāk, pārdot tos vairāk valstij, nodrošināt iedzīvotājus ar pārtikas produktiem un rūpniecību ar izejvielām. Tāpēc arī valsts noteiktais lauksaimniecības produktu iepirkšanas uzdevums kolhoziem ir svarīgs valsts uzdevums, kas jāizpilda nekavējoties.

Ja rajona kolhozi visumā sekmīgi pārdeva valstij pienu un gaļu, tad to nevar teikt par lopkopības produktiem. Sevišķi rajons atpaliel graudu, kartupeļu un cukurbiešu pārdošanā valstij.

Savu uzdevumu graudu pārdošanā izpildījuši tikai 8 rajona kolhozi. Kolhozs „Zelta vārpa” (b. Černodubs) pārdevis valstij virsplāna 31 centneru graudu, „Dzimtene” (b. Stikāns) — 19 centnerus. Savu uzdevumu izpildījis Staļina kolhozs u. c. Bet ko gan domā kolhozu „Strauts” (b. Veselis), Čapajeva (b. Kurpnieks), „Latgales zieds” (b. Bulmeistars) valdes un to priekšsēdētāji, kas nav uzsā-

kuši graudu pārdošanu valstij, aizbildinoties ar dažādiem nepamatotiem iemesliem?

Tā kolhozs „Latgales zieds” (b. Bulmeistars) jau mēnesi atpakaļ bija izkūlis 379 cnt graudu, bet valstij nav pārdevis nevienu centneru. Rezultātā valsts uzdevums graudu pārdošanā valstij rajonā izpildīts tikai par 68 procentiem.

Vēl sliktāk rajona kolhozi valstij pārdod kartupeļus. Sevišķi atpaliel kolhozs „Latgales zieds”, te uzdevums izpildīts tikai par 2,3 procentiem, „Darba tauta” — 1,3 procentiem, „Uzvara” — 4,8 procentiem un citi.

Ciemu padomju un kolhozu priekšsēdētāji aizbildinās, ka šogad sliktā kartupeļu raža, bet neko nedara, lai organizētu kolhozniekus pārdot valstij kartupeļus. Labu piemēru, kā organizēt kartupeļu pārdošanu valstij, parāda Pēternieku ciema padome (priekšsēdētāja b. Švirkste). Šeit kartupeļus pārdod valstij ne tikai kolhozi, bet arī kolhoznieki.

Cukurbiešu novākšana rajona kolhozos tuvojas nobeidzīgam. Tāpēc nedrīkst pieļaut pārtraukumus starp to novākšanu un pārdošanu valstij. Tāpēc ļoti pareizi dara kolhozi „Nākotne” (b. Rušenieks) un Staļina (b. Kalvāns), kas novāktās cukurbietes nekavējoties nogādā pieņemšanas punktā. To necenšas darīt kolhozs „Čiņa”. Uz 25. oktobrī bija uz lauka nodarītas 30 tonnas cukurbiešu, bet pieņemšanas punktā tās nepiegādā.

Kolhozu valdēm krasi jākāpina lauksaimniecības produktu pārdošana un beidzot jāsaprot, ka valsts dotais uzdevums produktu pārdošanā jāizpilda bez vilcināšanās.

K. Neļgalis

Speciālista padoms

Skābējiet lopbarības kartupeļus

Cūku nobarošana ziemā nav iedomājama bez kartupeļiem. Tāpēc kolhoziem un padomju saimniecībām pašlaik jāvēlta vislielākā uzmanība kartupeļu glabāšanai.

Taču, ja kartupeļus glabā stīrpās vai pagrabos, zudumi nav novēršami pat vislabvēlīgākajos apstākļos.

Dažu mūsu republikas lauksaimniecības arteļu pieredze rāda, ka šās vērtīgās lopbarības zudumus var maksimāli samazināt, kartupeļus skābējot. Ieskābētos kartupeļus var glabāt pat vairākus gadus, un to kvalitāte nepasliktinās.

Līdz 1956. gadam Bauskas rajona kolhozs „Svitene”, kur plaši attīstīta cūkkopība, kartupeļus glabāja segtās kaudzēs. Taču, kartupeļus glabājot šādā veidā, zudumi bija tik lieli, ka, tos novēršot, varētu papildus nobarot 100—150 bekoncūkas. Tas pamudināja kolhozniekus sākt kartupeļu skābēšanu. Par glabātavu viņi pārbūvēja vecu mā-

la kleķa ēku, pārklājot ar cementa javu grīdu un sienas un sadalot to apcirkņos.

Kartupeļus skābē šādi: tos rūpīgi nomazgā, labi izsutina un tūlīt saber apcirkņos, kur kartupeļus rūpīgi noblīvē, lai nepaliktu tukšumu, kuros varētu rasties pelējums un sākties pušanas process. Kartupeļi jāblīvē, kamēr tie vēl silti, jo atdzisuši kartupeļi ir cietāki un tos grūtāk sastampāt. Kad tvertne piepildīta, masu pārklāj ar jumta papīru un 10—15 centimetrus biezu māla kārtu.

Svitenieki praksē pārbaudījuši, ka pēc šā papēmiena tikpat labi var ieskābēt pat salušu kartupeļus.

Lopbarības kartupeļu skābēšana dos katram kolhozam un padomju saimniecībai iespēju papildus nobarot daudz cūku, kā arī atbrīvot lopkopjus no tik grūta darba kā lopbarības sagatavošana ziemā.

A. Garkalns,
Bauskas rajona lauksaimniecības inspekcijas zootehniķis

Sestdien, 1958. gada 1. NOVEMBRĪ plkst. 11.00

LĪVĀNU KULTŪRAS NAMĀ tiks atklāta

1958. gada rajona lauksaimniecības un rūpniecības IZSTĀDE.

Izstāde darbosies divas dienas — 1. un 2. NOVEMBRĪ

Lūdzam plaši apmeklēt mūsu rajona rūpniecības un lauksaimniecības izstādi.

Izstādes komisija

